

SODBA SODIŠ?A (sedmi senat)

z dne 9. oktobra 2014(*)

„Predlog za sprejetje predhodne odlo?be – Konkurenca – Državne pomo?i – ?len 107(1) PDEU – Pojem ‚državna pomo?’ – Nepremi?ninski davek na zemljiš?a – Dav?na oprostitev“

V zadevi C?522/13,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odlo?be na podlagi ?lena 267 PDEU, ki ga je vložilo Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol (Španija) z odlo?bo z dne 12. aprila 2013, ki je prispela na Sodiš?e 1. oktobra 2013, v postopku

Ministerio de Defensa,

Navantia SA

proti

Concello de Ferrol,

SODIŠ?E (sedmi senat),

v sestavi J.?C. Bonichot, predsednik senata, A. Arabadžiev (poro?evalec) in J. L. da Cruz Vilaça, sodnika,

generalni pravobranilec: M. Wathelet,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališ?, ki so jih predložili:

- za Concello de Ferrol M. Villalba López in D. Vidal Lorenzo, odvetnika,
- za špansko vlado L. Banciella Rodríguez-Miñón, agent,
- za Evropsko komisijo É. Gippini Fournier in B. Stromsky, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odlo?be se nanaša na razlago ?lena 107(1) PDEU.

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Ministerio de Defensa (špansko ministrstvo za obrambo) in družbo Navantia SA (v nadaljevanju: Navantia) ter Concello de Ferrol (ob?ina Ferrol) v zvezi z oprostitvijo davka na nepremi?nine, ki se nanaša na zemljiš?e, dano na razpolago tej

družbi.

Pravni okvir

3 V Kraljevi zakonski uredbi št. 2/2004, s katero je bilo potrjeno spremenjeno besedilo zakona o lokalnih financah (Real Decreto Legislativo 2/2004 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley Reguladora de las Haciendas Locales) z dne 5. marca 2004 (BOE št. 59, z dne 9. marca 2004, str. 10284) v različici, ki se uporablja za spor v glavni stvari (v nadaljevanju: zakon iz leta 2004), je davek na nepremičnine opredeljen kot „neposredni stvarni davek, ki se izračuna na podlagi vrednosti nepremičnin ob upoštevanju podrobnosti, opredeljenih v tem predpisu“.

4 Člen 61(1) zakona iz leta 2004 določa:

„Obdavčljivi dogodek je razpolaganje s temi pravicami na kmetijskih ali urbanih zemljiščih s posebnimi lastnostmi:

- (a) koncesija samih nepremičnin ali javnih služb, katerim so namenjene;
- (b) stvarna stavbna pravica;
- (c) stvarna pravica služnosti;
- (d) lastninska pravica“.

5 Člen 62 navedenega zakona, naslovljen „Oprostitev“, v odstavku 1, točka (a), določa:

„[Davka] se oprostijo te nepremičnine:

- (a) tiste, ki so v lasti države, avtonomnih skupnosti ali lokalnih oblasti in so namenjene neposredno javni varnosti, izobraževanju in zaporniškimi storitvami, ter tiste, ki so v lasti države in so namenjene nacionalni obrambi.“

6 Člen 63(1) zakona iz leta 2004 določa:

„1. Davčni zavezanci dolžniki so fizične in pravne osebe [...], ki so imetniki pravice, ki v vsakem posamičnem primeru pomeni obdavčljiv dogodek za ta davek.

[...]

2. Določbe prejšnjega odstavka se uporabljajo ne glede na možnost davčnega zavezanca, da naloženo davčno breme prenese v skladu s splošnimi pravnimi pravili.

Javni organi in subjekti ali organizmi iz prejšnjega odstavka prenesejo del zneska dolgovanega davka, ki se naloži osebam, ki niso davčni zavezanci in ki njene nepremičnine ali kulturno dediščino uporabljajo proti plačilu. Te osebe morajo izpolniti obveznosti iz prenosa. V zvezi s tem se znesek prenosa določi na podlagi katastrske vrednosti glede na uporabljeno površino in glede na gradnjo, ki je neposredno povezana z vsakim najemnikom ali koncesionarjem pravice do uporabe“.

Dejansko stanje v sporu o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

7 Navantia je družba, ki je v celoti v lasti španske države. Njena dejavnost je gradnja in vzdrževanje vojaških ladij za špansko državo in druge države članice Evropske unije in tretje države ter izdelava, popravilo in vzdrževanje različnih proizvodov za zasebni sektor, predvsem na področju pomorstva in energije.

8 Družba Navantia ima ladjedelnico s površino 932.348 m² na ozemlju Concello de Ferrol. Španska država je na podlagi sporazuma z dne 6. septembra 2001 navedeno parcelo, ki je v njeni lasti in na kateri je ta ladjedelnica, dala na razpolago družbi Navantia s prenosom pravice do uporabe proti plačilu 1 EUR letno (v nadaljevanju: sporazum iz leta 2001).

9 Davek na nepremičnine za to parcelo, ki za leto 2010 znaša 590.308,77 EUR, je za davčna leta pred letom 2008 pobrala Concello de Ferrol.

10 Kot lastnica navedene parcele je španska država na podlagi prenosa zgolj pravice do uporabe na družbo Navantia davčni zavezanec za davek na nepremičnine v skladu s členom 61(1)(d) zakona iz leta 2004. Na podlagi sporazuma iz leta 2001 španska država znesek tega davka prenese na družbo Navantia, tako da breme končno nosi ta družba.

11 Za davčno leto 2008 in naslednja davčna leta sta španska država in družba Navantia pri Concello de Ferrol na podlagi člena 62(1)(a) zakona iz leta 2004 vložili zahtevek za oprostitev davka na nepremičnine, dolgovanega za parcelo, ki je bil zavrnjen. Ta zavrnitev je bila izpodbijana pred pristojnimi sodišči in je predmet spora v postopku v glavni stvari.

12 Tribunal Superior de Justicia de Galicia (višje sodišče v Galiciji) je v sodbi z dne 22. oktobra 2012 razveljavilo prejšnjo sodbo Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol z dne 25. novembra 2011, s katero je to sodišče zavrnilo tožbo, ki je bila vložena pri njem, saj je navedeno višje sodišče menilo, da je treba zahtevano davčno oprostitvev priznati. Zadeva je bila zato vrnjena v odločanje predložitvenemu sodišču.

13 Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol meni, da bi lahko zahtevana davčna oprostitvev pomenila dodelitev državne pomoči, ki je v nasprotju s členom 107(1) PDEU, družbi Navantia, ker se dodeli podjetju, ki je v lasti države, iz javnih sredstev in ker izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco.

14 Predložitveno sodišče meni, da bi družba Navantia kot končna upravičenka zahtevane oprostitve pridobila selektivno prednost, saj bi bilo davčno breme, ki je običajno in ki ga nosijo zasebni konkurenti v dejavnosti gradnje ladij, zmanjšano, pri čemer bi imela Concello de Ferrol izpad prihodkov. S tem izboljšanjem konkurenčnega položaja družbe Navantia na zadevnih trgih prek njenih vojaških in civilnih dejavnosti bi bila, prvič, posredno izkrivljena konkurenca, in drugič, prizadeta trgovina med državami članicami.

15 V teh okoliščinah je Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferro prekinilo odločanje in Sodišče v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

Ali je oprostitvev davka na nepremičnine, do katere je upravičena družba [Navantia] združljiva s členom 107 [PDEU]? Ali je to, da država članica [kraljevina Španija] uvede davčno oprostitvev za zemljišče [...] v državni lasti, ki je preneseno na zasebno podjetje z v celoti javnim kapitalom [...], na katerem poteka dobava blaga in se izvajajo storitve, s katerimi je mogoče trgovati med državami članicami, združljivo s členom 107 PDEU?

Vprašanje za predhodno odločanje

16 Predložitveno sodišče z vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 107 PDEU razlagati

tako, da je oprostitelj davka na nepremičnine za parcelo v državni lasti, ki je dana na razpolago podjetju z v celoti državnim kapitalom, ki na tej parceli proizvaja blago in izvaja storitve, s katerimi je mogoče na konkurenčnem trgu trgovati med državami članicami, državna pomoč, ki jo ta določba prepoveduje.

17 Najprej je treba poudariti, da Sodišču ni predloženo vprašanje, ali je v skladu s členom 107 PDEU, da država članica zasebnemu podjetju da na razpolago zemljišče za simbolično ceno.

18 V zvezi s postavljenim vprašanjem je treba opozoriti, da je v skladu s členom 107(1) PDEU, razen če pogodbi ne določata drugače, vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdružljiva s skupnim trgom, kolikor prizadene trgovino med državami članicami.

19 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča se za opredelitev „pomoči“ v smislu člena 107(1) PDEU zahteva izpolnjevanje vseh pogojev, določenih v tej določbi (sodba Komisija/Deutsche Post, C-399/08 P, EU:C:2010:481, točka 38 in navedena sodna praksa).

20 Da bi se nacionalni ukrep lahko opredelil za državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, mora biti intervencija, prvič, državna ali iz državnih sredstev, drugič, taka, da lahko vpliva na trgovino med državami članicami, tretjič, taka, da pomeni selektivno prednost za upravičenca, in četrtič, taka, da izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco (sodba Komisija/Deutsche Post, EU:C:2010:481, točka 39 in navedena sodna praksa).

21 Na prvem mestu je treba obravnavati tretjega od teh pogojev, v skladu s katerim mora zadevni ukrep upravičencu dajati prednost. V zvezi s tem je treba opozoriti, da se v skladu s sodno prakso Sodišča, ki je prav tako ustaljena, za državne pomoči štejejo intervencije v kateri koli obliki, ki lahko neposredno ali posredno dajejo prednost podjetjem ali ki jih je treba razumeti kot gospodarsko korist, ki je upravičeno podjetje v normalnih tržnih razmerah ne bi prejelo (sodba Komisija/Deutsche Post, EU:C:2010:481, točka 40 in navedena sodna praksa).

22 Tako se za pomoč štejejo zlasti intervencije, ki v različnih oblikah zmanjšujejo stroške, ki običajno bremenijo proračun podjetja, in so zato, ne da bi bile subvencije v ozkem pomenu besede, enake narave in imajo enake učinke (sodba Bouygues in Bouygues Télécom/Komisija in drugi in Komisija/Francija in drugi, C-399/10 P in C-401/10 P, EU:C:2013:175, točka 101).

23 Iz tega izhaja, da ukrep, s katerim javni organi nekaterim podjetjem priznajo ugodnejšo davčno obravnavo, ki neprav ne zajema prenosa državnih sredstev, upravičence postavlja v ugodnejši finančni položaj od položaja drugih davčnih zavezancev, pomeni državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU. Nasprotno pa davčne ugodnosti, ki izvirajo iz splošnega ukrepa, ki se uporablja brez razlikovanja za vse gospodarske subjekte, niso državna pomoč v smislu člena 107 PDEU (sodba P, C-6/12, EU:C:2013:525, točka 18 in navedena sodna praksa).

24 V obravnavanem primeru iz spisa, predloženega Sodišču, izhaja, prvič, da mora družba Navantia na podlagi sporazuma iz leta 2001 španski državi povrniti davek na nepremičnine, ki je Concello de Ferrol dolgovan v skladu s členoma 60 in 61 zakona iz leta 2004 za parcelo, s katero ta družba razpolaga in na kateri je postavila ladjedelnico, in, drugič, da davčna oprostitelj iz člena 62 tega zakona pomeni, da Concello de Ferrol tega davka ne prejme od španske države, ta pa ne od družbe Navantia.

25 Poleg tega ni sporno, da je v skladu s členom 61(1) zakona iz leta 2004 vsako podjetje, ki deluje na zasebnem ali javnem zemljišču in ki izpolnjuje enega od pogojev, naštetih v tej določbi, zavezanec za davek na nepremičnine. V zvezi s tem Concello de Ferrol navaja, da praktično vsa

podjetja izpolnjujejo enega od teh pogojev in da le poseben sistem cesije pravice do uporabe, izveden s sporazumom iz leta 2001, družbi Navantia omogoča, da se je ne opredeli kot davčno zavezanko.

26 Poleg tega, kot pojasnjuje Concello de Ferrol, je iz člena 63(2) navedenega zakona razvidno, da ima v netipičnih primerih, kot je ta iz postopka v glavni stvari, pri katerih uporaba zemljišča ne temelji na eni od pravic, ki pomenijo davčni dogodek za davek na nepremičnine, španska država zakonsko obveznost, da ta davek prenese na uporabnika zemljišča, pri čemer je ta obveznost izpolnjena s sporazumom iz leta 2001.

27 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da davek na nepremičnine normalno dolguje družba Navantia, in da oprostitev, do katere je upravičena, neposredno in ne da bi bila potrebna kakršna koli druga intervencija zmanjšuje stroške, ki običajno bremenijo proračun podjetja, ki je v enakem položaju kot ona. Taka davčna oprostitev zato pomeni gospodarsko prednost družbe Navantia.

28 Glede trditve španske vlade, da v skladu s členom 62(1)(a) zakona iz leta 2004 oprostitev iz tega člena ni bila določena z namenom koristi za podjetja, kot je družba Navantia, ampak izključno z namenom koristi za špansko državo, kot zavezanko za davek na nepremičnine, in da se želeni cilji nanašajo na državno obrambo, je treba spomniti, da obrazložitev ukrepa pomoči ne zadošča, da se tovrsten ukrep vnaprej izvzame iz opredelitve kot „pomoč“ v smislu člena 107(1) PDEU, saj ta določba ne razlikuje glede na razloge in cilje državnih intervencij, ampak te intervencije opredeljuje na podlagi njihovih učinkov (sodbi Comitato „Venezia vuole vivere“ in drugi/Komisija, C-71/09 P, C-73/09 P in C-76/09 P, EU:C:2011:368, točka 94, in Komisija/EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, točka 77 in navedena sodna praksa).

29 V obravnavanem primeru je iz točk od 24 do 26 te sodbe razvidno, da je na podlagi členov 62(1)(a) in 63(2) zakona iz leta 2004 in ob uporabi sporazuma iz leta 2001 učinek oprostitve davka na nepremičnine neposredno in ne da bi bila potrebna kakršnakoli druga intervencija zmanjšanje stroškov, ki bi, če take oprostitve ne bi bilo, bremenili družbo Navantia.

30 Glede trditve španske vlade, da je treba tako oprostitev šteti za plačilo storitev, ki jih opravlja družba Navantia in s katerimi se izvajajo obveznosti javnih služb, tako da ta ukrep ne predstavlja prednosti za to podjetje, je treba ugotoviti, da obstoj povezave med tem plačilom in morebitnimi storitvami v javnem interesu, ki jih opravlja družba Navantia, nikakor ne izhaja iz spisa, predloženega Sodišču.

31 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da zahtevana oprostitev davka na nepremičnine pomeni gospodarsko prednost družbe Navantia.

32 Poleg tega je treba spomniti, da člen 107 prepoveduje pomoči, ki dajejo „prednost posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga“, torej selektivne pomoči (sodba P, EU:C:2013:525, točka 17).

33 Čeprav ukrep, s katerim javni organi nekaterim podjetjem priznajo ugodnejšo davčno obravnavo, ki čeprav ne zajema prenosa državnih sredstev, upravičence postavlja v ugodnejši finančni položaj od položaja drugih davčnih zavezancev, pomeni državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, to ne velja za prednosti, ki izvirajo iz splošnega ukrepa, ki se uporablja brez razlikovanja za vse gospodarske subjekte in ki niso državna pomoč v smislu te določbe (sodba P, EU:C:2013:525, točka 18).

34 V zvezi s tem je iz ustaljene sodne prakse Sodišča razvidno, da je v členu 107(1) PDEU naloženo, naj se ugotovi, ali je nacionalni ukrep v okviru določene pravne ureditve take vrste, da daje prednost „posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga“ v primerjavi z drugimi

podjetji in proizvodnjo drugega blaga, ki bi bila glede na cilj, ki si ga prizadeva doseči zadevna ureditev, v primerljivem dejanskem in pravnem položaju (sodba Portugalska/Komisija, C-88/03, EU:C:2006:511, točka 54 in navedena sodna praksa).

35 Da bi se nacionalni davčni ukrep opredelil kot „selektiven“, je torej treba najprej predhodno določiti in preučiti skupno ali „običajno“ davčno ureditev, ki se uporablja v zadevni državi članici. Glede na to skupno ali „običajno“ davčno ureditev je treba nato presoditi in ugotoviti morebitno selektivnost prednosti, dodeljene z zadevnim davčnim ukrepom, ter dokazati, da ta ukrep odstopa od navedenega skupnega sistema, ker uvaja razlikovanje med subjekti, ki so glede na cilj, določen za davčni sistem te države članice, v primerljivem dejanskem in pravnem položaju (sodba Paint Graphos in drugi, od C-78/08 do C-80/08, EU:C:2011:550, točka 49).

36 Prvič, v zvezi s tem iz elementov, s katerimi razpolaga Sodišče, izhaja, da v skladu s členi od 60 do 63 zakona iz leta 2004 vsaka posest ali uporaba zemljišča na celoma pomeni davčno zavezanost za davek na nepremičnine. Zato je treba šteti, da je sistem tega davka referenčna pravna ureditev za presojo morebitne selektivnosti zadevnega ukrepa oprostitve.

37 Drugič, bilo je že poudarjeno, da je z odstopom od splošnega pravila, navedenega v prejšnji točki, uporaba parcele, na kateri se nahaja ladjedelnica družbe Navantia, ob uporabi sporne oprostitve na podlagi sporazuma iz leta 2001, ki ureja prenos zgolj pravice do uporabe tej družbi, oproščena davka na nepremičnine.

38 Zato je treba ugotoviti, ali davčna oprostitve, kot je ta iz postopka v glavni stvari daje prednost družbi Navantia v primerjavi z drugimi podjetji, ki so glede na cilj španskega sistema davka na nepremičnine, torej obdavčitev posesti ali uporabe zemljišča, v primerljivem dejanskem in pravnem položaju.

39 V zvezi s tem je iz spisa razvidno, da se oprostitve državnih nepremičnin „namenjenih nacionalni obrambi“, določena v členu 62(1)(a) zakona iz leta 2004, lahko uporabi v zvezi s celotno dejavnostjo podjetja, kot je družba Navantia, ne da bi bilo treba razlikovati med vojaško in civilno dejavnostjo, kar mora preveriti nacionalno sodišče.

40 Ugotoviti je torej treba, da so v primerljivem dejanskem in pravnem položaju kot družba Navantia glede na cilj obdavčitve posesti ali uporabe zemljišča ne le podjetja, ki imajo v posesti ali uporabi zemljišča za namene, ki so delno povezani z nacionalno obrambo, ampak tudi podjetja, ki imajo v posesti ali uporabi zemljišča za izključno civilne namene.

41 Zato je očitno, da je v primerjavi s to zadnje navedeno skupino podjetij družba Navantia glede svojih civilnih dejavnosti upravičena do davčne ugodnosti, ki je druge družbe v primerljivem dejanskem in pravnem položaju ne morejo uveljavljati. Ugotoviti je torej treba, da je ugotovljena davčna ugodnost *a priori* selektivna.

42 Vendar v skladu z ustaljeno sodno prakso pojem državne pomoči ne vključuje državnih ukrepov, ki uvajajo razlikovanje med podjetji in so zato *a priori* selektivni, kadar to razlikovanje izhaja iz narave ali sistematike sistema dajatev, v katerega spadajo, kar more dokazati zadevna država članica (sodba Portugalska/Komisija, EU:C:2006:511, točki 52 in 80 ter navedena sodna praksa).

43 Ukrep, ki ustvarja izjemo od uporabe splošnega davčnega sistema, je namreč mogoče upravičiti na podlagi narave in splošne sistematike davčne ureditve, če država članica lahko dokaže, da neposredno izhaja iz temeljnih ali usmerjevalnih načel navedene davčne ureditve. Pri tem je treba razlikovati med cilji posebnega davčnega sistema, ki so zunaj njega, in mehanizmi, ki so lastni samemu davčnemu sistemu in so potrebni za uresničitev teh ciljev (sodba

44 V obravnavanem primeru iz dokazov, predloženih sodišču, ni razvidno, da bi španska vlada navedla kakršenkoli argument, ki bi dokazoval, da zahtevana davčna oprostitve izhaja neposredno iz temeljnih ali usmerjevalnih načel navedene davčnega sistema te države članice, niti, da je nujna za delovanje in učinkovitost tega davčnega sistema. Poleg tega, kot je poudarila Evropska komisija, oprostitve, ki se nanaša na državne nepremičnine, namenjene nacionalni obrambi, ni neposredno povezana s cilji samega davka na nepremičnine. Vendar je naloga predložitvenega sodišča, da preveri obstoj morebitne upravičenosti ob upoštevanju vseh upoštevanih elementov spora, ki ga obravnava.

45 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da je v obravnavanem primeru tretji pogoj, ki se nanaša na obstoj gospodarske prednosti upravičenke zahtevanega ukrepa oprostitve, lahko izpolnjen.

46 Na drugem mestu, glede prvega pogoja, ki se nanaša na intervencijo države ali intervencijo z državnimi sredstvi, je treba opozoriti, da se samo prednosti, ki se neposredno ali posredno podelijo iz državnih sredstev ali so dodaten strošek za državo, štejejo za pomoč v smislu člena 107(1) PDEU. Iz samega besedila te določbe in postopkovnih pravil iz člena 108 PDEU je namreč razvidno, da prednosti, podeljene iz sredstev, ki niso državna, ne spadajo na področje uporabe zadevnih določb (sodba Bouygues in Bouygues Télécom/Komisija in drugi in Komisija/Francija in drugi, EU:C:2013:175, točka 99 in navedena sodna praksa).

47 Zato je treba preveriti, ali obstaja dovolj neposredna povezava med prednostjo, dodeljeno upravičencu, na eni strani in zmanjšanjem državnega proračuna ali dovolj konkretnim gospodarskim tveganjem za bremenitev tega proračuna na drugi strani (glej v tem smislu sodbo Bouygues in Bouygues Télécom/Komisija in drugi in Komisija/Francija in drugi, EU:C:2013:175, točka 109).

48 V zvezi s tem, prvič, ni sporno, da je zahtevano davčno oprostitve določila španska država in da torej pomeni intervencijo te države. Drugič, ni sporno, da bi zmanjšanje stroškov, ki bi normalno morali bremeniti proračun družbe Navantia, kot posledica te oprostitve zmanjšalo proračun Concello de Ferrol.

49 V teh okoliščinah je pogoj intervencije države z njenimi sredstvi lahko izpolnjen, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

50 Španska vlada te ugotovitve ne more izpodbiti z argumentom, v okviru katerega se sklicuje na sodbe Streekgewest (C-174/02, EU:C:2005:10) in Distribution Casino France in drugi (od C-266/04 do C-270/04, C-276/04 in od C-321/04 do C-325/04, EU:C:2005:657). Ta sodna praksa namreč za zadevo v glavni stvari ni upoštevna, ker se nanaša na položaj, ki je drugačen od položaja v postopku v glavni stvari in v katerem je davek sestavni del ukrepa pomoči in torej sam pomeni pomoč. V obravnavani zadevi pa nikakor ni zatrjevano, da davek na nepremičnine sam po sebi pomeni pomoč, ampak zgolj, da njegova oprostitve v zadevnem primeru pomeni pomoč družbi Navantia.

51 Na tretjem mestu, glede drugega in tretjega pogoja, ki se nanašata na vpliv na trgovino med državami članicami in na konkurenčnost davčne oprostitve, kot je ta iz postopka v glavni stvari, je treba spomniti, da pri opredelitvi nacionalnega ukrepa kot državne pomoči ni treba ugotavljati stvarnega vpliva pomoči na trgovino med državami članicami niti dejanskega izkrivljanja konkurence, ampak je treba le preučiti, ali ta pomoč lahko prizadene to trgovino in izkrivi konkurenco (sodba Libert in drugi, C-197/11 in C-203/11, EU:C:2013:288, točka 76 in navedena sodna praksa).

52 Zlasti kadar pomoč države članice okrepi položaj enega podjetja v razmerju do drugih konkurenčnih podjetij v trgovini znotraj Skupnosti, se šteje, da pomoč vpliva na ta zadnja podjetja (sodba Libert in drugi, EU:C:2013:288, točka 77 in navedena sodna praksa).

53 V obravnavanem primeru ni sporno, da je trg sektorja ladjedelništva odprt konkurenci in trgovini med državami članicami in da družba Navantia na njem torej konkurira drugim podjetjem. Poleg tega, kot je razvidno iz navedb v predložitveni odločbi, to ne velja le za civilno dejavnost te družbe, ampak tudi za njeno dejavnost v vojaškem sektorju.

54 V teh okoliščinah zahtevana oprostitvev lahko prizadene trgovino med državami članicami in izkrivi konkurenco, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

55 Iz tega je razvidno, da so štirje pogoji, navedeni v točki 19 te sodbe, v obravnavanem primeru lahko izpolnjeni. Vendar mora predložitveno sodišče preveriti, ali je treba navedeno davčno oprostitvev glede na vse upoštevne elemente spora, o katerem odloča, ki jih presodi ob upoštevanju razlage, ki jo je podalo Sodišče, opredeliti kot državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU.

56 Ob upoštevanju vseh navedenih ugotovitev je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 107 PDEU razlagati tako, da je oprostitvev davka na nepremnine za parcelo v državni lasti, ki je dana na razpolago podjetju z v celoti državnim kapitalom, ki na tej parceli proizvaja blago in izvaja storitve, s katerimi je mogoče na konkurenčnem trgu trgovati med državami članicami, lahko državna pomoč, ki jo ta določba prepoveduje. Vendar mora predložitveno sodišče preveriti, ali je treba tako oprostitvev glede na vse upoštevne elemente spora, o katerem odloča, ki jih presodi ob upoštevanju razlage, ki jo je podalo Sodišče, opredeliti kot državno pomoč v smislu te določbe.

Stroški

57 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (sedmi senat) razsodilo:

Člen 107 PDEU je treba razlagati tako, da je oprostitvev davka na nepremnine za parcelo v državni lasti, ki je dana na razpolago podjetju z v celoti državnim kapitalom, ki na tej parceli proizvaja blago in izvaja storitve, s katerimi je mogoče na konkurenčnem trgu trgovati med državami članicami, lahko državna pomoč, ki jo ta določba prepoveduje. Vendar mora predložitveno sodišče preveriti, ali je treba tako oprostitvev glede na vse upoštevne elemente spora, o katerem odloča, ki jih presodi ob upoštevanju razlage, ki jo je podalo Sodišče Evropske unije, opredeliti kot državno pomoč v smislu te določbe.

Podpisi

* Jezik postopka: španščina.